

> HET ONTSTAAN VAN < DE GRIEZELBUS

Bijna 35 jaar geleden is het nu, dat *De Griezelsbus* als boek verscheen. In totaal was ik daar vanaf 1985 zes jaar aan bezig geweest met tussenpozen.

Het eerste verhaal schreef ik in 1985. Dat was 'De babyfoon'. Het was een kort griezelverhaal dat verscheen in het blad *Ezels-oor*, een tijdschrift over lezen en boeken, dat geloof ik maar twee jaar bestaan heeft. Ik wist toen nog niet dat dat verhaal later onderdeel zou

worden van *De Griezelsbus* (ik had nog geen weet van dat boek dat in 1991 zou verschijnen.) Ik schreef nog een kort griezelverhaal voor dat tijdschrift. Dat was *Het verhaal van de schrijver*, dat ook later in *De Griezelsbus* terecht kwam.

In de jaren daarna schreef ik nog meer verhalen, omdat ik griezelverhalen leuk vond. Langzaam ontstond bij mij het idee om een boek vol griezelverhalen te maken, die in een soort raamvertelling met elkaar verbonden waren.

Ooit had ik het boek *Het sleutelkruid* van Paul Biegel gelezen en dat was zo'n raamvertelling: een koning is ziek en de dokter moet het sleutelkruid zien te vinden waarmee de koning gered kan worden. Tijdens zijn zoektocht komt de dokter allerlei figuren tegen die allemaal een verhaal hebben.

Zoiets dus, dacht ik. Een verhaal waarin een aantal andere verhalen verteld worden.

- HET GRIEZELGENOOTSCHAP -

Het grote verhaal ging over een groep van zeven schrijvers,

die ik Het Griezelsgenootschap noemde.

Zij zaten bij elkaar in een oude herberg en vertelden elkaar de griezelverhalen bij het knetterende vuur van een open haard. In totaal stonden er tien verhalen in.

Mijn uitgever Richard van de Waarsenburg las het manuscript. Ik had er nog geen titel voor bedacht. Toen hij het uit had, zei hij: 'Ik vind de griezelverhalen allemaal goed. Maar dat hoofdverhaal over die schrijvers vind ik traag. Die zitten elkaar verhalen te vertellen zonder dat er veel gebeurt. Er moet meer vaart in zitten.' Ik dacht daar even over na.

'Meer vaart?' zei ik toen. 'Dan wordt het een bus! Een griezelbus!'

En de rest is 'history', zoals ze zeggen. (Dank je, Richard, voor eeuwig!)

Ik herschreef het hoofdverhaal helemaal. Het Griezelsgenootschap verdween (en kwam later in een andere vorm terug) en in plaats daarvan verscheen de schrijver P. Onnoval met zijn bus vol griezelverhalen.

- DE GRIEZELBUS -

De Griezelsbus was geboren. Het was het jaar 1990. *De Griezelsbus* (nog zonder de 1 erachter!) kwam uit in 1991.

Toen er meerdere delen verschenen, die allemaal genum-

merd werden, besloot ik om ook *De Griezelsbus* voortaan *De Griezelsbus 1* te noemen.

In 2024 verscheen de 56e druk.

> DE ILLUSTRATOREN <

De eerste illustrator van *De Griezelsbus* was *Camila Fialkowski*, die de legendarische cover en illustraties voor de oorspronkelijke uitgaven maakte.

Tussen 1991 en 2009 sierden haar illustraties alle drukken van *De Griezelsbussen 1 t/m 5*.

De tweede illustrator van *De Griezelsbus* was *Hugo van Look*, al bekend als de illustrator van *Dolfje Weerwolfje*. Vanaf 2009 verschenen de boeken GB1 t/m GB7 met zijn covers en illustraties.

De derde cover-illustrator was *Ien van Laanen*. Ien was o.a. al bekend van haar prachtige covers van de Nederlandse uitgaven van *Harry Potter*. Ien ver-

zorgde de bijzondere covers van *De Griezelsbus* vanaf 2017.

De illustraties in deze uitgaven werden gemaakt door *Caren Limpens*, die ook de vormgeefster van de boeken was.

En nu, in 2025, worden de eerste twee delen van *De Griezelsbus* opnieuw uitgegeven met de oorspronkelijke covers en illustraties van Camila Fialkowski. Veel lezers hebben laten weten dat deze uitgaven hun mooiste en meest dierbare jeugdherinneringen oproepen. Omdat *De Griezelsbus* in 2026 35 jaar bestaat, hebben we dit gedaan als cadeau aan de eerste generatie lezers. En om deze reden verschijnt ook eenmalig deze Griezelsbuskrant.

De nieuwe uitgave 2025

Kijk binnenin de krant voor alle omslagen van de *Griezelsbus*.

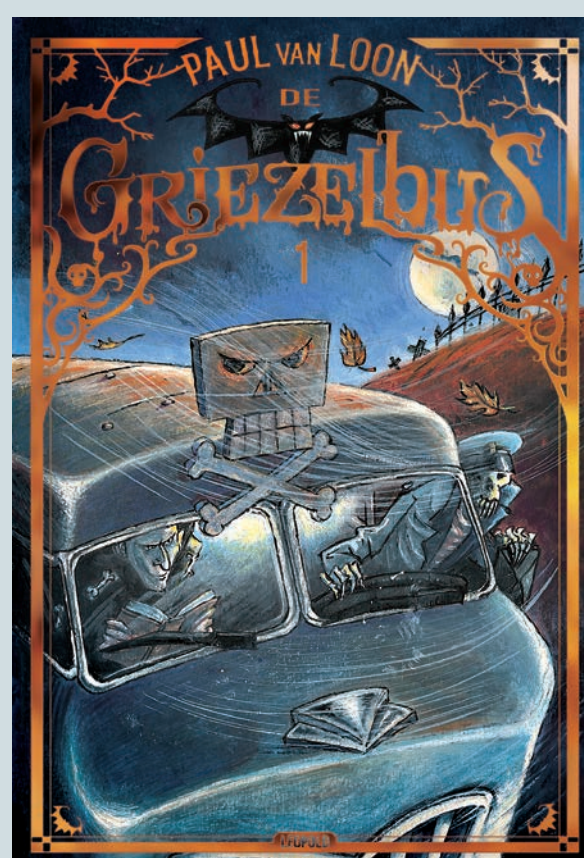
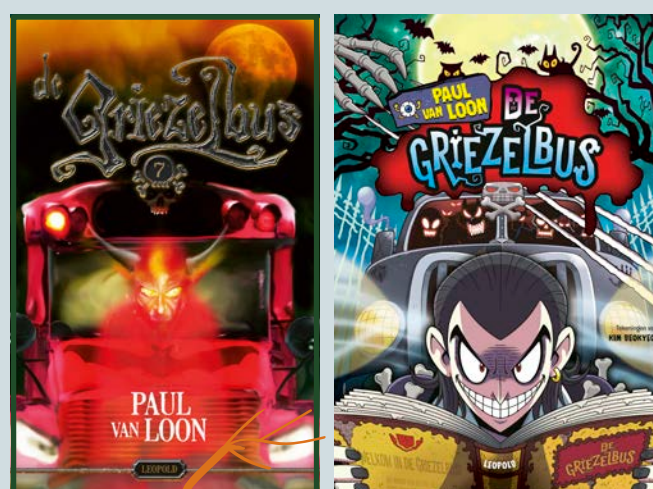
★ BIO ★

PAUL VAN LOON

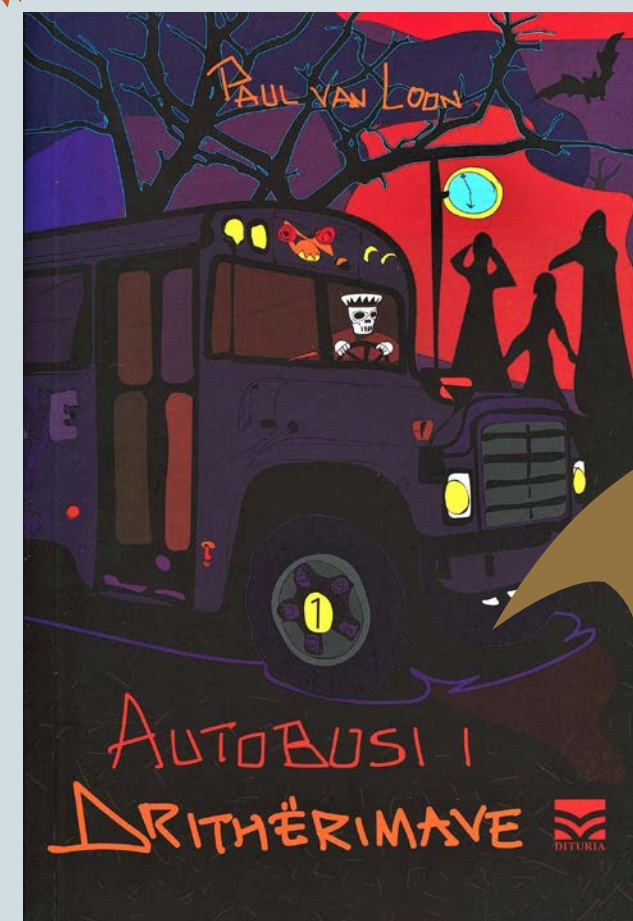
Paul van Loon schrijft boeken voor lezers van 7 tot 99 jaar. Dat doet hij al meer dan 40 jaar. Miljoenen kinderen in binnen- en buitenland kennen zijn boeken over *Dolfje Weerwolfje*, *Foeksia de miniheks* en over de *Griezelsbus*. Zelf houdt hij het meest van griezelverhalen, gekke verhalen en grumorverhalen (dat is een combinatie van de

eerste twee). De ideeën daarvoor haalt hij uit de *Andere Werkelijkheid*, die hij betreedt wanneer hij 's nachts schrijft.

Het allerbelangrijkst voor Paul is dat kinderen zijn boeken met plezier lezen. En dat doen ze! Dit jaar won hij voor de elfde keer de Prijs van de Kinderjury met het boek *Danse Macabre*.

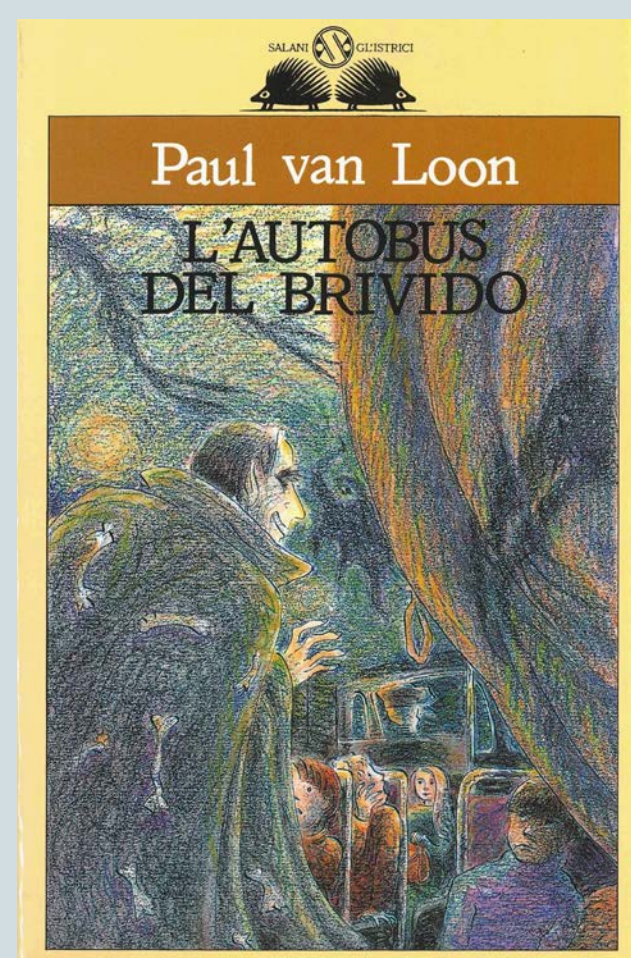
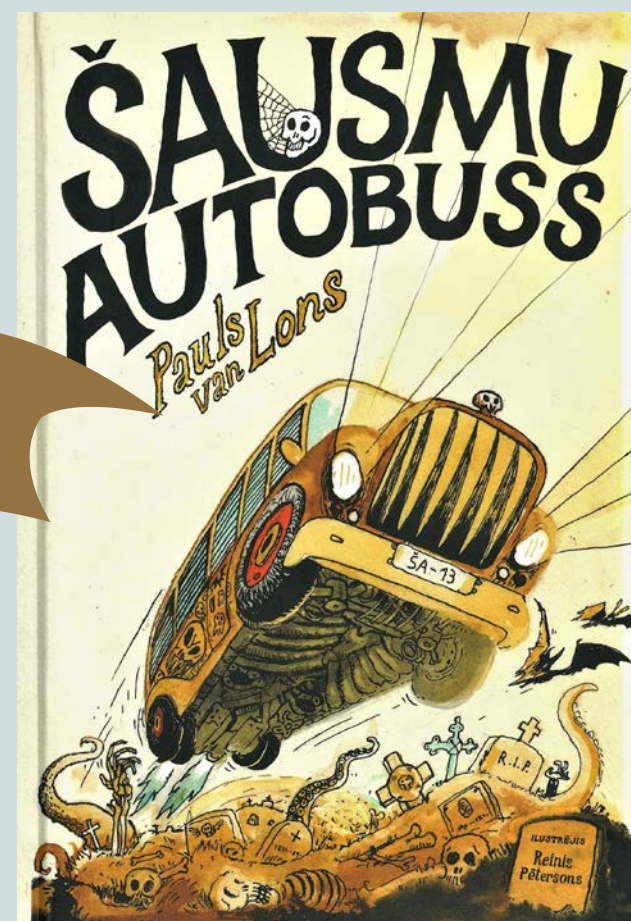

DE JUBILEUM
UITGAVE 2025

WAAR TER WERELD
KUN JE VERTALINGEN
VAN DE GRIEZELBUS
VINDEN?

INTERNATIONALE
UITGAVEN

ALBANIË
DENEMARKEN
DUITSLAND

FRANKRIJK
ITALIË
JAPAN

KOREA
LETLAND
LITOUWEN

NOORWEGEN

FANMAIL

Door: Alma Mathijssen

‘Voor mijn beste vriend Paul van Loon’ – fanmail aan een favoriete griezelenschrijver.

Wie heeft er in de jaren negentig een brief aan Paul van Loon geschreven? Grote kans dat die nu bewaard ligt in het Literatuurmuseum. Alma Mathijssen spitte acht dozen fanmail door en vond ouderwetse fans, echte griezelfanaten, aspirant-schrijvers en kinderen die misschien een beetje eenzaam waren.

niet herinneren of ik ooit een brief aan Paul heb geschreven. Misschien vond ik dat iets te spannend.

Nu, vijftig jaar later, duik ik de archieven van het Literatuurmuseum in om de fanmail aan Paul van Loon uit te pluizen. Alle brieven heeft hij bewaard, in totaal acht dozen met in elke doos vijf of zes mappen, in elke map meer dan honderd brieven – en dat is alleen uit de jaren negentig. Het was het begin van zijn Griezelmisseriesucces: het eerste van uiteindelijk zeven delen verscheen in 1991,

het tweede in 1994. Bijna elke brief gaat over *De Griezelmisseries*.

Intuïtief kies ik acht mappen uit, waarvan ik alle brieven lees. Al snel wordt duidelijk dat de brieven in een aantal categorieën onder te verdelen zijn.

Ik weet niet goed tot welke categorie ik behoord zou hebben mocht ik toch een brief hebben geschreven. Ik zou willen horen bij de aspirant-schrijvers, maar ik wilde als kind helemaal geen schrijver worden. Ik denk dat ik eerder tot de eenzamen behoorde. Al zou ik mezelf mis-

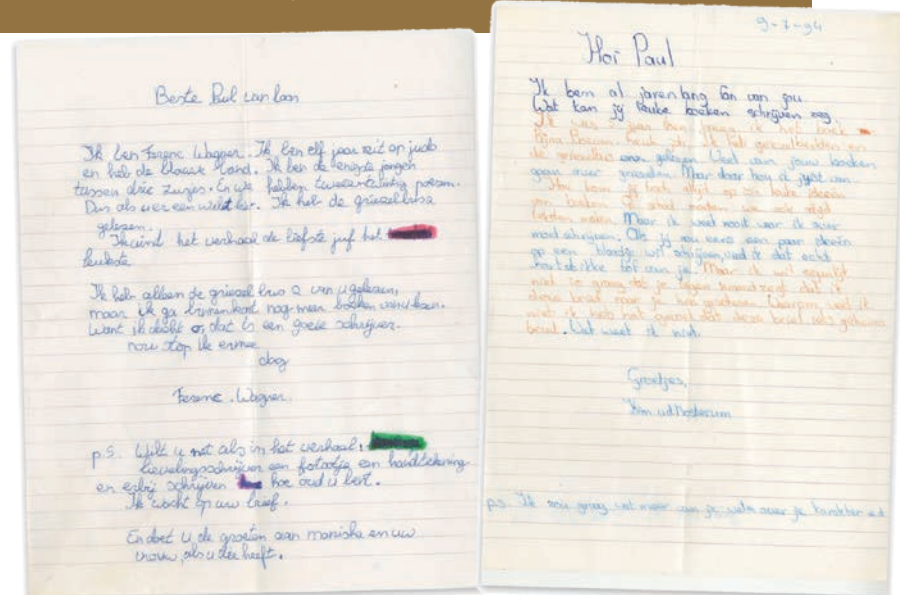
schien niet zo noemen. Het liefst speelde ik alleen thuis en las ik nieuwe verhalen van Paul van Loon.

Want uiteindelijk sluiten alle kinderen hun brieven op min of meer dezelfde manier af: Schrijf alstublieft terug en schrijf nog een leuk boek hè!

Bron: Dit artikel is eerder geplaatst op Literatuurmuseum.nl (15 april 2020). De brieven liggen nog altijd in het archief van het Kinderboekmuseum.

– DE OUDERWETSE FANS –

Zij vragen om een handtekening en vaak ook om een foto. Internet bestaat nog niet, dus veel van de kinderen willen weten hoe Paul van Loon er in het echt uitziet. En of het echt waar is dat hij alleen in de nacht schrijft. Soms vragen ze om gratis boeken, anderen willen weten of hij zelf kinderen heeft. Ze willen vooral zo veel mogelijk informatie over de schrijver opslurpen.

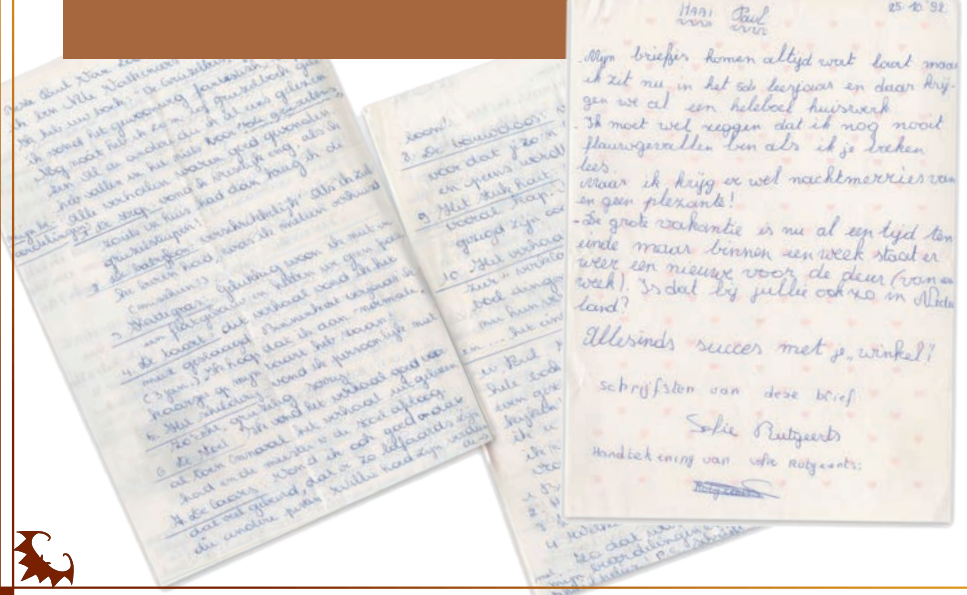
– DE GRIEZELFANATEN –

Deze kinderen willen niets liever dan griezelen. Sommigen lezen Pauls boeken expres zo laat mogelijk omdat ze dan nog banger worden. Ze scheppen op dat ze helemaal geen nachtmerries krijgen. Hoe enger de verhalen, hoe beter. 'Ik vond je boek heel spannend,' schrijft Esther uit Vijfhuizen, 'vooral Loena met het oog en de vingertaart.' Ze heeft er tientallen griezels bij getekend, sommige missen een oog of tanden, andere dragen een bebloede cape.

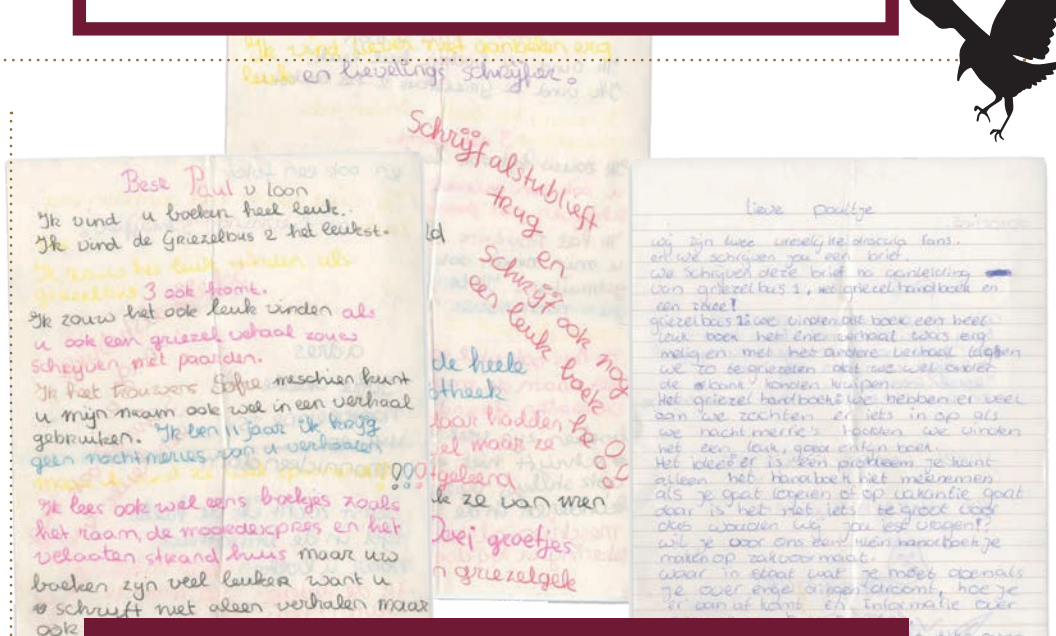
– DE CRITICASTERS –

Kinderen kunnen net als volwassenen muggenziften. Waar volwassen vooral over anderen tegen de buurvrouw lispelen, durven kinderen rechtstreeks te muggenziften tegen degene om wie het gaat. Pete uit Hasselt (12) recenseert elk hoofdstuk van *De Griezelmisseries* afzonderlijk. De meeste vindt hij 'vreselijk eng' en 'goed omdat er zoveel gebeurt'. Maar hoofdstuk 5 vond hij 'persoonlijk niet zo echt griezelig. Sorry.' Sofie uit Gent plaatst één kritische noot: 'Ik moet wel zeggen dat ik nog nooit flauwgevallen ben als ik je boeken lees.' Geertje uit Nistelroode vond *De Griezelmisseries* 2 beter dan *De Griezelmisseries* 1: 'Waarom? Weet ik niet.'

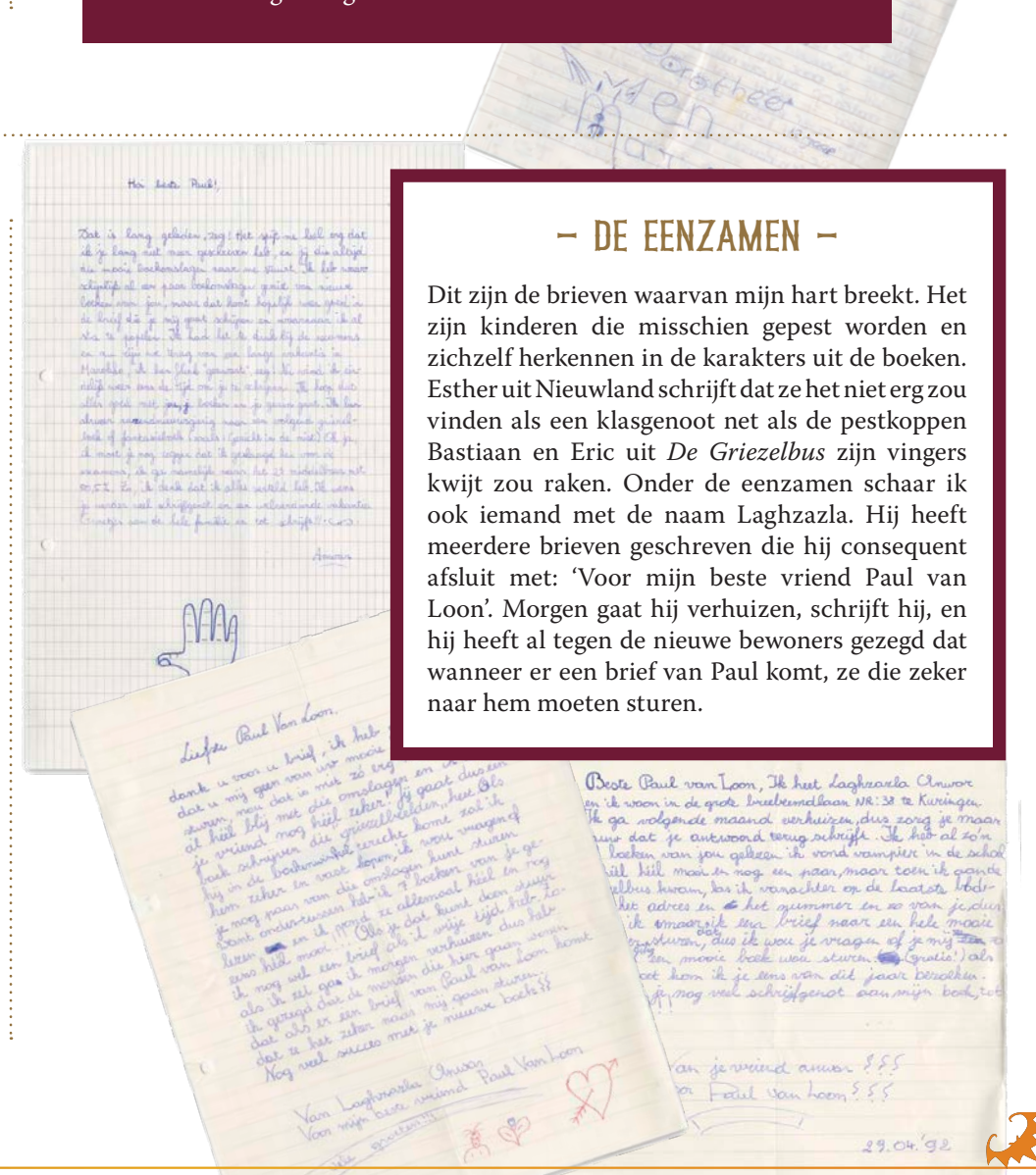
– DE ASPIRANT-SCHRIJVERS –

'Wij hebben dus een probleem. Wij willen een boek schrijven, maar helaas weten we niet hoeveel dat kost, en hoe je het moet maken. Mogen kinderen van rond de 10, 11 jaar al schrijven?' staat in de brief van Annemie en Nicky. Paul krijgt toestemming om het antwoord per brief mee te delen of hij kan hen bellen. Daphne uit Oudkarspel wil later 'schrijfster of kraamverzorgster' worden, dat is kennelijk geen tegenstelling. Sommige kinderen sluiten hun brief simpel af met: 'Later wil ik ook schrijver worden.'

– DE SUGGESTIEVEN –

Veel kinderen durven te vragen wat ze verlangen. Meestal is dat vrij eenvoudig, zoals de wens van Marijke uit Wolteren: 'Wilt u mijn naam een keer in een van uw verhalen gebruiken? Dat zou ik gaaf vinden.' Ik geloof niet dat Paul hier ooit aan toe heeft gegeven. Sommigen gaan wat verder: 'Ik zou het ook leuk vinden als u ook een griezelverhaal zou schrijven met paarden,' schrijft Sofie uit Monnickendam, al noemt ze zichzelf liever 'griezelgek'.

– DE EENZAMEN –

Dit zijn de brieven waarvan mijn hart breekt. Het zijn kinderen die misschien gepest worden en zichzelf herkennen in de karakters uit de boeken. Esther uit Nieuwland schrijft dat ze het niet erg zou vinden als een klasgenoot net als de pestkoppen Bastiaan en Eric uit *De Griezelmisseries* zijn vingers kwijt zou raken. Onder de eenzamen schaar ik ook iemand met de naam Laghazla. Hij heeft meerdere brieven geschreven die hij consequent afsluit met: 'Voor mijn beste vriend Paul van Loon.' Morgen gaat hij verhuizen, schrijft hij, en hij heeft al tegen de nieuwe bewoners gezegd dat wanneer er een brief van Paul komt, ze die zeker naar hem moeten sturen.

Mijn herinnering aan *De Griezibus*: ik las vroeger niet graag maar *De Griezibus*-boeken hebben mij aan het lezen gekregen. Als ik ze las kon ik ze niet meer wegleggen want ze zijn zo spannend. Elke keer weer nieuwsgierig hoe het verhaal af liep. Ik ben nu dol op lezen. Ik ben 28 maar ik lees nog steeds graag kinder- en Young Adult-boeken, vooral griezel- en fantasie-verhalen. Paul van Loon boeken blijven mijn favoriet.

Demi Geurts

Al vanaf mijn jongere jaren ben ik groot fan van het werk van Paul van Loon. Ik verslond zijn boeken (figuurlijk dan, want ik kreeg prima te eten thuis) en die van het Griezelenootschap. Ik kocht zelfs de vampierpen en het spelkje van dit illustere gezelschap. Ik schrok een beetje toen ik hoorde dat *De Griezibus* al bijna 35 jaar bestaat, want ik heb altijd nog de illusie dat ik niet ouder ben dan een jaar of 25. Hierbij wil ik dan ook graag mijn Griezibusverhaal insturen voor *De Griezibus*krant. Ik hoop dat het in de smaak valt!

Groeten en een fijne dag,
Maarten Prinsen

HERINNERINGEN

SELECTIE VAN HERINNERINGEN VAN LEZERS DOOR DE JAREN HEEN

Herinneringen aan *De Griezibus*:

Als jongetje wilde ik dolgraag *De Griezibus* lezen. Helaas mocht ik dit destijds niet, door mijn jonge leeftijd. Vol enthousiasme wachtte ik op mijn negende verjaardag. Waarna ik de boeken in een ruk heb verslonden. Regelmatig lees ik ze nog eens overnieuw. Dit soort verhalen zijn tijdloos.

De Griezibus en Paul van Loon hebben ervoor gezorgd, dat ik zelf ben gaan schrijven. Inmiddels heb ik al jaren plezier beleefd aan het creëren van mijn eigen verhalen en personages. In het griezelgenre [Grumor was het juiste woord] natuurlijk. En ben nog niet van plan om te stoppen.

Demitri Voshart

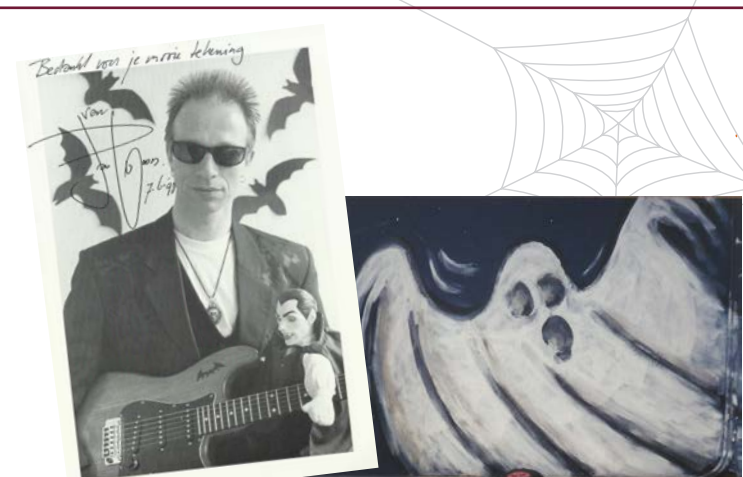
Bedankt voor alle mooie verhalen. Kippenvel in a good way bezorgd bij mijn zoon en dochter. Benieuwd naar Griezibuskrant.

Mariska

Mijn herinnering gaat terug naar groep 3 van de basisschool schooljaar 1991/1992. Wij hadden de bieboeksen-krat, ter lering, vermaak en ontwikkeling van je leesvaardigheid. Krat vol boeken en daar lag er in het krat het boek *De Griezibus*. De kaft sprak me aan en ik koos dit boek te leen. Ik was niet de snelste lezer maar wel erg van verhalen lezen. Dit boek was in mijn herinnering superdik. Ik slurpte het verhaal op: de spanning, de sensatie, the thrill van wat er gebeurt. ik herkende mij in Onnoval. Door dit boek ben ik het horrorgenre gaan liefhebben en Paul van Loon zijn boeken stonden aan de top van mijn favoriete leesboeken. Paul van Loon is en blijft mijn kinderboekendool. Tot op de dag van vandaag lees ik nog steeds zijn boeken met als laatste: *Dance Macabre*. Paul bedankt en hopelijk mogen we nog lang genieten van jou en je (toekomstige) boeken.

Met vriendelijke groet,

J.F (Frank) van Burg

Ik heb uw oproep gelezen om herinneringen aan *De Griezibus* te delen. Hierbij stuur ik twee foto's op van de Griezclubbdag in 1998. (27 jaar geleden!) Die dag heb ik het toen nieuwe boek *De Griezibus* 4 laten signeren door Paul van Loon. Ik weet nog dat ik een tekening voor Paul heb gemaakt en ik heel zenuwachtig was om die te geven. Maar hij vond het wel mooi want een paar weken later viel er een kaart van Paul in de brievenbus om mij te bedanken voor de tekening. (zie bijlage)

Hopelijk heeft u wat aan mijn foto's/verhaal.

Met vriendelijke groet,
Peter Withagen

lang, zwart vest heb ik tot zeker in het 3e jaar van de middelbare school gedragen (helaas niet in de tekening, een beetje kleur moest er zijn of het werd een grote blauw-zwarte moes).

Natuurlijk ook andere invloeden: ik heb maandenlang niet met mijn knuffelbeer kunnen slapen omdat ik bang was van De Poppendokter (nu nog steeds denk ik daaraan, met soms een lichte rilling, als ik naar mijn knuffel kijk). Of naar het Museum van Oudheden in Leiden, hun tentoonstelling over Egypte, was ook plotseling doodend door Museum. Maar Bioscoop, met een weerwolfmeisje dat wraak neemt, had een positievere invloed. Ik droomde erg vaak dat ik haar was. Of een lieve oude tante die maar wat graag mooie vingerkaarsen maakt.

Deze 4 figuren zitten trouwens in de bus in de tekening!

Enfin, nu, ruim 15 jaar later, is de liefde er nog steeds: het grootste deel van wat ik teken zijn vampiers, weerwolven en ander gespuis. En hoewel ik een stuk minder opschrijf dan vroeger, spelen er nog steeds telkens weer nieuwe verhalen-films af in mijn hoofd, met vaak monsters in de hoofdrol.

De invloed die deze serie boeken op mij heeft gehad en de liefde die ik ervoor had en heb is zo groot dat ik het nauwelijks in woorden kan vatten. Dus ik hoop dat ik het een beetje heb kunnen vertellen in deze mail en tekening.

Dank u wel, meneer van Loon.

Vriendelijke groet,
Sam van Straten

Ik wilde bij deze even een korte algemene dankjewel sturen.

Het is van mijn eigen kinder- en jeugdjaren geleden dat ik door *Vampier in de school* kennis heb gemaakt met je boeken. Ook de verschillende *Griezibus*sen werden verslonden, met een enorme liefde voor *De Griezibus* II.

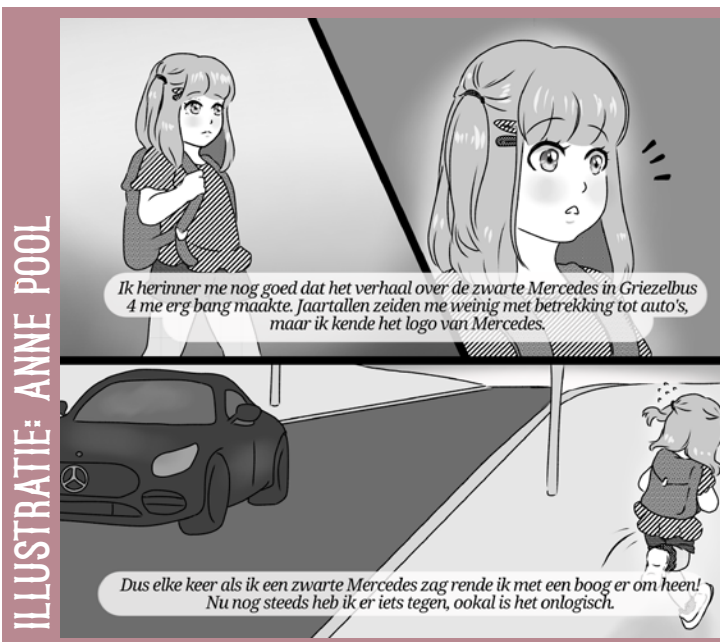
Nu zijn we ondertussen toe aan een revival en merkte ik dat mijn zoontje van 6 een enorm grote fan geworden is van Dolfje. Zonet hebben we ook *De Griezibus* 1 herlezen en doorgegeven aan de volgende generatie. Hij kijkt al uit naar *De Griezibus* II.

De cirkel blijft zich dus herhalen. Dus: bedankt voor de vele jaren leesplezier en nog heel veel inspiratie toegewenst.

Wout is grote fan van Dolfje geworden. Vooral het personage Leo heeft hem al vaak aan het lachen gebracht.

Met vriendelijke groeten

Kenny Gastmans

GENERATIES GRIEZELBUS

In 1996 ben ik 12 jaar. Ik kijk horrorfilms waar ik te jong voor ben, maar daar doet niemand moeilijk over in de jaren '90. De Kijkwijzer bestaat nog niet. Maar wat ik nog liever doe dan horrorfilms kijken, is griezelboeken lezen. Het liefst van Paul van Loon. *De Griezibus* rijdt met gierende banden mijn boekenkast in, om eigenlijk nooit meer weg te gaan. Mijn grootste droom destijds - of beter gezegd: mijn geweldigste nachtmerrie - is om de schrijver achter deze boeken te ontmoeten. En die nachtmerrie komt uit. Ik schrijf een brief aan een magazine en mijn brief wordt uitgekozen. Ik mag Paul van Loon ontmoeten. In de uitgeverij in Tilburg, tussen duizenden boeken. Mijn Griezibussen, op dat moment deel 1, 2 en 3, worden gesigneerd

door Paul. Ik ben vanzelfsprekend ook lid van de Griezclubkrant en bezoek ieder jaar trouw de Griezclubdagen in het Autotron. Mijn jaren '90 zijn onlosmakelijk met griezen verbonden.

Daarna ga ik studeren en raakt het griezen wat meer naar de achtergrond. Maar het verdwijnt nooit helemaal. Verkledden is verplicht tijdens Halloween houseparty's in mijn studentenhuis en ik ontmoet mijn man. Onze trouwdatum? Vrijdag de 13e in het jaar 2013. Niemand is verbaasd over deze datum. Gek op griezen; aldus onze vrienden en familie.

de ontbijttafel vraagt of ik zelf ook het draadje van Loena's oog los zou maken? En of de kaarsjes op de taart bij tante Dora misschien wel hun verdiende loon is? Griezelingen zijn erfelijk. Het is onbeschrijfelijk om de verhalen die sinds de jaren '90 in mijn geheugen staan gegrift, nu als volwassene terug te horen van de nieuwe generatie griezelaars. Het enige verschil is onze favoriete griezel. De vampier is mijn

onbetwiste nummer één. Die van mijn dochter een weerwolf. Maar ach, ook daar verzon Paul van Loon een oplossing voor in *De Griezibus*. En zo worden de verhalen uit *De Griezibus* net zo onsterfelijk als de figuren die erin beschreven zijn. Gefeliciteerd Griezibus. Op nog vele griezelgeneraties leesplezier.

Griezelige groeten,
Lindsay Vallen

Beste Paul/P. Onnoval
Ik ben 37 jaar. Laatst had ik een gesprek in de auto met mijn dochter over boeken. "Wat was jouw favoriete boek toen jij een kind was?" vroeg mijn dochter. Ik vertelde aan haar dat mijn favoriete boek *De Griezibus* was.

Bij het horen van de titel alleen al kwam er een glimlach op de mond van mijn dochter. "Heb je dat boek nog?" vroeg ze. Ik vermoedde dat het boek ergens bij mijn moeder lag. Vroeger was ik echt verzet op lezen, en *De Griezibus* kon ik van kaft tot kaft voordragen.

Toen mijn moeder jarig was, besloot ik op zoek te gaan naar het boek. Boven aan de trap, ergens verstopt in een nis, stond een klein boekenkastje. Vol met Snelle Jelle's, Kippenvel, romans van mijn moeder, en helemaal achteraan, onder het stof... *De Griezibus*. Ik herkende de rug van het boek meteen, en ook *De Griezibus* 2.

De vergeelde pagina's gaven het boek nog wat extra cachet. Eenmaal thuis vroeg mijn dochter of we erin konden lezen. Maar het was al erg laat. Mijn vrouw bracht mijn dochter naar bed. En ik? Ik leunde tegen de keukenmuur en sloeg het

fluisterde zachtjes: "Je bent veilig nu," en verliet de scène als een literaire ninja. Sindsdien sla ik het boek op in een geheime lade, onder mijn sokken, achter een valse bodem. Vertrouwen is goed, maar verborgen opslag is beter. Het boek? *De Griezibus*.

Conclusie? Goede boeken delen is mooi — maar soms (vooral als het je meest dierbare boek betreft) moet je ze gewoon terug stelen. Liefdevol, natuurlijk. Zoals elke echte boekenliefhebber zou doen.

Luis

boek open. Even was ik weer dat jongetje van 10 dat in zijn bed met zijn nachtlampje aan, lekker aan het griezen was.

Bedankt Paul, dat je me even weer dat jongetje liet zijn.

Nu lees ik elke avond voor uit *De Griezibus* aan mijn dochter.

Bedankt!
Jeroen Pureveen

Beeld je in: een oude villa met van die Franse ramen die van vloer tot plafond reiken. Aan de buitenkant rolluiken. Die doe je naar beneden. Aan de binnenkanten zware gordijnen van goudbruin velours. Tegen het raam plaats je een kleine tafel. De gordijnen sla je er aan weerskanten overheen, zodat er binnenin een kleine donkere ruimte ontstaat, die je verlicht met wat zaklampen. Op een stoel voor de tafel plaats je een creepy ogende groen-beige knuffelbeer die je een hoed en een cape geeft. Je noemt hem Beentjes, hoewel zijn echte naam Plato is. De tafel en de binnenkant van de gordijnen versier je met alle enge voorwerpen die je in je jonge leventje verzameld hebt: lichtgevende skeletten, doodskoppen, spinnen, verlichte pompoenen, enzovoort. Welkom in mijn Griezelmus!

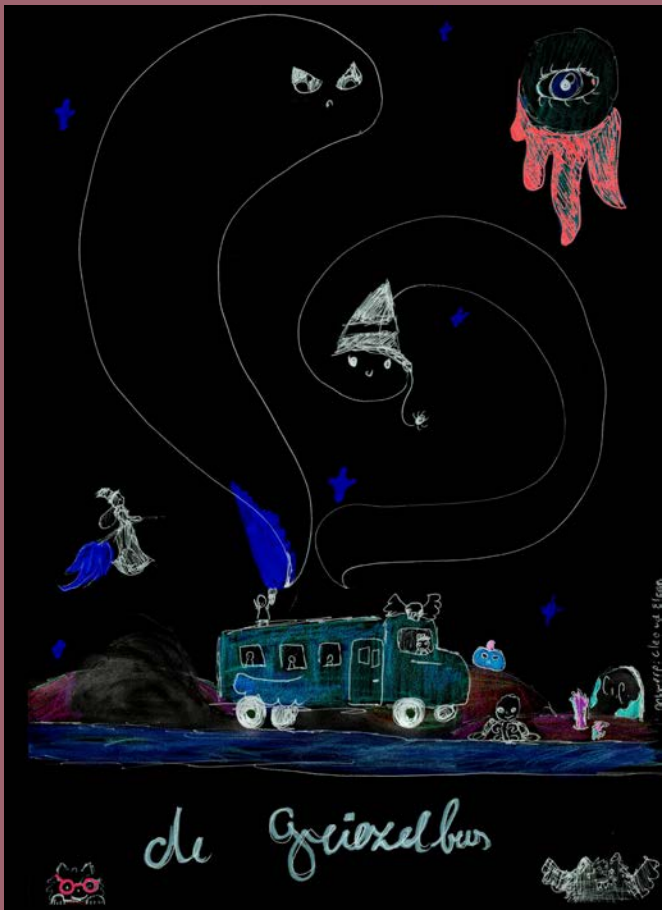
Als kind van de jaren '80 en '90, verslingerd aan lezen, was ik helemaal weg van de verhalen van *De Griezelmus*. Dat ging zelfs zover dat ik er mijn twee jongere broertjes in meesleurde door *De Griezelmus* na te spelen, zoals op bovenstaande wijze beschreven. Zij namen plaats in mijn nagebouwde *Griezelmus* en ik nam de plaats in naast de chauffeur om uit *De Griezelmus* voor te lezen. Soms sprak ik de verhalen in op een cassettebandje dat ik dan liet afspelen, zodat ik me in tussentijd kon bezighouden met plotse verschijningen als vampier, weerwolf of zombie, of met het maken van enge geluidjes. Griezelpret gegarandeerd en hele mooie herinneringen aan een tijd waarin we geen televisie hadden, maar er op deze manier ook nooit nood aan hadden. Leve de verbeelding! Leve *De Griezelmus*!

Tom Bruynooghe

Wat gaaf dat *De Griezelmus* een heruitgave krijgt! Dik verdiend ook want dit was al een boek dat ik vroeger veel keren heb gelezen en van heb gesmuld (figuurlijk dan haha). Ook mijn dochter Cleo (10 jaar) is helemaal fan en is meteen aan de slag gegaan om voor deze speciale Griezelmuskrant iets prachtigs te maken. Al is het tevens een ode van haar aan meer dan *De Griezelmus* alleen, want Dolfje griezelt heerlijk mee. Dus bij deze e-mail ik onze inzending voor de krant.

Met vriendelijke groeten,

(Daphne en) Cleo van den Elzen

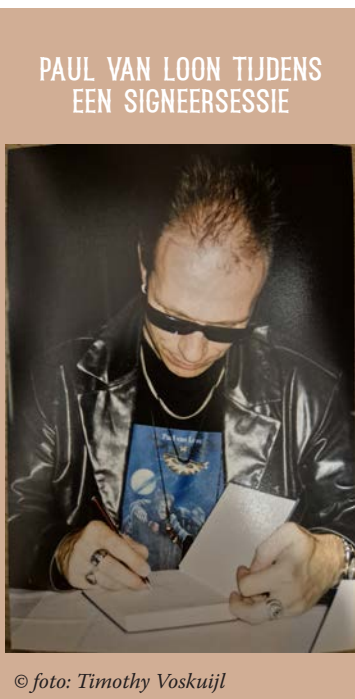

Het is eind 1992 en als 11-jarig meisje, en tevens enorme boekenwurm, ben ik helemaal in de ban van *De Griezelmus* én het net verschenen boek *Griezelbeelden*. Ik combineer beide verhalen en schrijf zelf een toneelstuk dat ik met kinderen uit de klas op wil voeren. De meiden zijn niet enthousiast, maar de jongens vinden het wel stoer. Drie weken later treden we op voor de hele school. De jongens als Onnoval, Beentjes, meester en leerlingen en ik als Louisa die aan haar oom en tante ontsnapt door op de bus te stappen. Dit is één van de mooiste herinneringen aan mijn basisschooltijd!

Ruim 30 jaar later lees ik de boeken van Paul van Loon nog steeds. Het was dan ook een grote eer dat hij onlangs mijn eerste en laatste boek heeft gesigneerd.

Ik kijk uit naar de Griezelmuskrant met alle leuke verhalen en herinneringen.

Hartelijke groet,
Maartje van den Broek

© foto: Timothy Voskuil

Lunteren, 15 augustus 2025

Ik ben een enorme fan van Paul van Loon en heb alle boeken van *De Griezelmus* én Dolfje Weerwolfje gelezen én in mijn bezit. Ik kan er simpelweg geen genoeg van krijgen—elke bladzijde sleept me weer mee in een wereld vol griezelige avonturen. Ook de muziek van VOF de Kunst, speciaal gemaakt voor *De Griezelmus*, maakt het griezelplezier compleet.

Ik schrijf 35 jaar gedichten en quotes voor allerlei doeleinden. Dus dit zijn mijn quotes voor *De Griezelmus*

“Ik hoorde de deuren sluiten... en ineens vroeg ik me af: wie van ons gaat deze rit ooit verlaten?”

“Ik stapte in voor een rit naar huis... maar de bus reed naar een plek waar geen weg terug was.”

“De chauffeur glimlachte... maar zijn ogen vertelden dat ik beter niet was ingestapt.”

“Elke halte leek verder van huis... en dichterbij iets dat op me wachtte in het donker.”

“Griezelige groet”,
Sylvia van Hunnik

Toen ik *De Griezelmus* (0) voor het eerst las zat ik in een hele zware tijd. Ik zag het op dat moment (12 jaar) even niet zitten. Ik liep de bibliotheek in Zaandam binnen en ik zag het boek liggen en het sprak mij aan. Ik weet niet precies wat het was, maar ik voelde mij door het omslag aangetrokken. Ik begon het te lezen. En de pijn die ik voelde van alles wat er gebeurd was, was even weg. Ook herkende ik heel veel (niet dat het mijn ouders waren, maar iemand anders). En ik las het hele boek in 1 keer uit. En ik besloot op dat moment ook wraak te nemen net als in het boek. Maar niet zoals je denkt. Mijn moeder had mij namelijk geleerd dat je wraak het best kon doen door een goed leven te leven. Wat op dat moment pas weer boven kwam. Ik besloot mijn emoties in griezelverhalen om te zetten, waardoor ik me weer een beetje beter voelde. En ik besloot mezelf op de Nederlandse taal te storten en mezelf te leren lezen en schrijven wat mijn school niet echt deed. Nu 14 jaar later schrijf ik nog steeds voor de lol. En ik zou het ooit graag willen publiceren, maar ik vind het nog te eng om die stap te nemen. Ik studeer nu Zorg en Welzijn om op den duur Pedagogiek te studeren om kinderen te helpen die speciale zorg nodig hebben.

Groetjes Desiree van Dungen

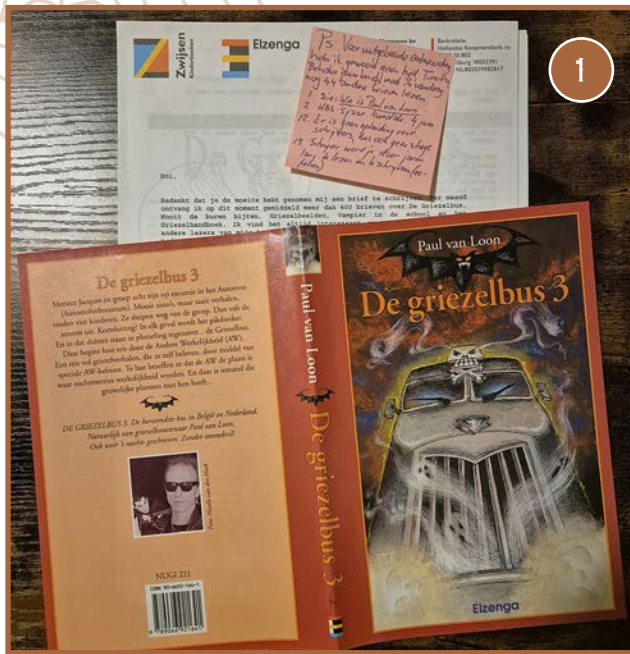
Ooit heb ik op achtjarige leeftijd in een nu niet meer bestaande boekwinkel *de Griezelmus* 2 van mijn moeder gekregen. Waar ik normaal nooit en te nimmer zou beginnen in een deel 2 zonder eerst deel 1 gelezen te hebben, was ik meteen verkocht. Op m'n negende verjaardag kreeg ik alsnog deel 1 gevolgd door deel 3 op m'n tiende verjaardag.

Dit was het begin van een traditie. In de vakanties gingen zowel mijn *Griezelmus*-serie als *het Griezelmus*handboek, *het Vampierhandboek* en *het Weerwolfhandboek* (ik zit nog steeds te wachten op het uitkomen van *het Geestenhandboek* meneer van Loon?).

Waar andere kinderen meehosten in de minidisco of plonsden in het zwembad zat ik in de voortent te lezen over behekste stoelen, laarzen en taarten met vingers als kaarsjes of over gevaarlijke auto's in verlaten parkeergarages. En 's avonds in de tent lag ik weg te griezelen bij de griezel-cd van VOF de Kunst. Voor mij was dit vakantie. Zonder m'n ouwe trouwe boekenreeks in de caravan klopte het niet. Het was even wegdromen in een griezelwereld zonder afgehakte hoofden en mannen met kettingzagen. Dat genre is nog steeds niet aan mij besteed. Het ik bedoel echt griezelen. Verhalen zoals Paul van Loon dat ooit eens in een voorwoord beschreef. Een eng gezicht dat ineens voor een raam verschijnt, de rilling die je dan krijgt, dat is mijn soort griezelen.

Gelukkig heb ik nu een zoon die *het Griezelmus*-gen van mij geërfd heeft. Inmiddels ben ik met hem voor de vierde keer begonnen in deel 1. En nog steeds kan ik dan dezelfde sfeer oproepen als toen ik zelf acht jaar was en weer op mijn kamer in bed de verhalen lag te lezen. En hopelijk kan ik dat op mijn tachtigste nog...

Suzanne ter Waarbeek

Wat een fantastisch idee, *De Griezelmus*krant! Ik heb nog steeds alle Griezelmuskranten, en de boeken van de Griezelmusnootschap schrijvers, waaronder natuurlijk alle *Griezelmussen*, en ben nog eens mijn verzameling herinneringen doorgestaan. Bij deze een aantal herinneringen dingen die ik heb bewaard/verzameld gerelateerd aan *De Griezelmus*.

- Ik heb twee keer - op een post-it op een standaard antwoordbrief geplakt - een persoonlijke reactie van Paul van Loon op mijn brieven gehad! Dat was als groot fan natuurlijk heel speciaal! De eerste zal een brief uit 1996 zijn geweest (ook gezien zijn reactie). Op onze basisschool organiseerde ik een Griezeldag, waarvoor ik hem had uitgenodigd. De tweede zal een brief zijn geweest waarin ik vroeg om tips, gezien ik ook van plan was schrijver te worden. Bij beide brieven was een kapt van een *Griezelmus* gevoegd (die van de originele *Griezelmus*, en die van *Griezelmus* 3).
- Op de Griezelmusclubdag in 1999 was ook Camila Fialkowski aanwezig. Dit zijn foto's van een *Griezelmus*-schilderij dat zij die dag maakte.
- In het Autotron - waar een aantal Griezelmusclubdagen zijn geweest - stond natuurlijk de *Griezelmus*.
- Bij de Griezelmusclubkrant werden vaak kaften, en ook wel posters, bijgesloten. Bij deze een aantal posters/kaften van *de Griezelmussen*.
- Natuurlijk alle *Griezelmussen* - gesigneerd! (over de jaren).

Met vriendelijke groet,
Timothy Voskuil

★PAULS KEUZE★

Auteur: Demitri Voshart

De maan scheen hoog aan de hemel. Vleermuizen vlogen voorbij. De villa lag er in het donker verlaten en doodstil bij.

Plots klonk er een harde knal. Gevolgd door het geluid van gierende banden en piepende remmen. Rook steeg op van de plek waar het grote monster tot stilstand kwam, midden in een bloemperk.

Met een klap vlogen de gigantische deuren van de villa open. Een mannelijke gestalte liep recht op het monster af. Een monster met wielen en allerlei gekke schilderingen op de zijkant.

“Wat krijgen we nu?!” bulderde de man. Met zijn vuist bonkte hij hard tegen de glazen deur. Een mannelijke gestalte liep recht op het monster af. Een monster met wielen en allerlei gekke schilderingen op de zijkant.

aan. “Oepsie,” klepperde het opgewekt. “Verkeerde afslag.” De man slaakte een zucht. “Verrassend. Dat geef ik toe. Oké, blijkbaar weet jij alles van de doden af.” Een schaduw verscheen naast de chauffeur. “Wat is hier gaande?” klonk een mannelijke stem ongeduldig.

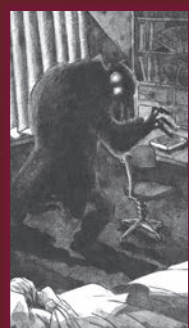
Op dat moment kruisten de twee mannen elkaars blik. Wat hadden ze veel gemeen. Rode ogen. Zwarte haren. Bleke huid. Lange tanden. “Collega,” humde de man, die eerst had staan bulderen.

Nu werden zijn ogen groot. “Wacht... Wacht! Griezelige bus. Skelet achter het stuur. Vampier gozer naast hem. De beroemde schrijver P. Onnoval!” De schrijver gunde hem een sinister glimlachje, misschien keek hij zelfs ietwat trots. “Klopt helemaal. De naam?” “Demitri,” antwoordde de andere vampier, duidelijk enthousiast. Hij leek het plots een stuk minder erg te vinden dat er een bus in zijn bloemperk stond. “Handtekening, alstublieft?”

★ DE GRIEZELBUS QUIZ ★

1. Uit hoeveel hoofdstukken bestaat *De Griezelsbusserie*?
2. Wie speelt de rol van Onnoval in de film van *De Griezelsbus*?
3. In welk deel van *De Griezelsbus* holt Dolfje Weerwolfje door de straat?
4. In welk deel van *De Griezelsbus* woont een weerwolf in een flat?
5. Wat is de naam van De liefste juf?
6. Hoe heet het wezen dat onder het bed van slapende kinderen ligt te wachten?
7. Wat is de naam van de plaats waar dromen, nachtmerries en griezelverhalen ontstaan en werkelijkheid worden?
8. Wat betekent dat? (Antwoord van vraag 7)
9. Wat is de naam van de eerste uitgever die het boek van Onnoval weigerde?
10. Welk merk Fiat kom je in *De Griezelsbus* tegen?
11. Hoe heet de schilder die Loena schilderde op het eiland Gark?
12. Wie is de eigenaar van het boegbeeld?
13. Wat voor een zwembroek heeft Arno's opa in 'Het zwembad'?
14. Hoe heet de dokter uit 'De voorraadkamer'?
15. Wat is de naam van het autokerkhof?
16. Hoe heet de favoriete band van Izzy in *De Griezelsbus* 7?
17. Hoe heet de blinde leider van de Reizigers?
18. Wat is de laatste zin van *De Griezelsbus* 1?

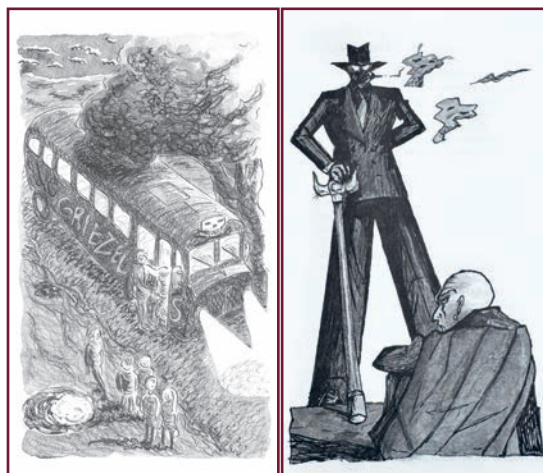
ILLUSTRATRICE CAMILA FIALKOWSKI

Camila Fialkowski (26 januari 1950) volgde de opleiding Grafisch Ontwerpen aan de kunst-academie Sint Joost in Breda.

In 1991 illustreerde ze voor het eerst een boek van Paul van Loon: *De Griezelsbus*. Daarna verzorgde ze ook de illustraties voor andere griezelboeken van zijn hand en ontwierp ze het bekende Griezelsbus-logo met de vleermuis. Vanaf 1994 werkte ze mee aan de boeken van het Griezelenootschap — een groep schrijvers onder leiding van Paul van Loon die destijds jaarlijks een bundel met griezelverhalen of -verzen uitbracht.

Bij het kiezen van een techniek of stijl laat Camila zich leiden door de sfeer van het verhaal en de leeftijdsgroep waarvoor het boek bedoeld is. In de eerste *Griezelsbus*-boeken (vanaf 1991)

zijn haar illustraties zacht van toon en rijk aan details. In *De Griezelsbus* 5 (2002) is haar stijl strakker, met krachtige zwart-witcontrasten, duidelijke lijnen en stevige contouren.

★ ANTWOORDEN QUIZ ★

1. 163
2. Serge Price
3. De Griezelsbus 0/De Griezelsbus 4,5
4. GB3
5. Lillith, GB2
6. De Beenknaager, GB0/GB4,5
7. De AWW
8. De Andere Werkelijkheid
9. Bangebroek, GB0/GB4,5
10. Fiat Zombie
11. Doppel, GB1
12. Mordegat, GB1
13. Een bloemetjeszwembroek, GB3
14. Dokter Dorian, GB3
15. Roest Zacht, GB2
16. Ozzy Osdorp & Vet Metal
17. Zoltan, GB7
18. Schrijvers liegen altijd!

★ PAULS KEUZE ★

★ DE LAATSTE LES ★

Auteur: Chessy & Shayna Ernestus

“Rugzakken onder je stoel. Niet praten. En vooral... niet naar boven kijken,” fluisterde juf Saskia terwijl ze de deur van de oude basisschool achter zich sloot. De klas keek elkaar zenuwachtig aan. De school stond al tien jaar leeg, maar voor één speciale les kwamen ze terug. “Waarom zijn we hier?” vroeg Amir zachtjes. “Om iets recht te zetten,” zei juf Saskia. “Iets wat fout ging in 1991.” De lucht werd plots koud. Iets kraakte op de bovenverdieping. “Ze waren met dertien,” fluisterde de juf. “Net als jullie. En eentje... kwam nooit meer thuis.” Chessy stak haar hand op. “Wie dan?” De juf keek strak naar het plafond. “Meneer de Jager, de toenmalige meester. Ze zeggen dat hij nooit is weggegaan.” Er klonk gestommel boven hen. De lampen flikkerden. En toen... kwam het krijt vanzelf in beweging.

“STILTE IN DE KLAS,” stond er ineens op het bord geschreven. De kinderen gilden. De deur sloeg dicht. Iemand probeerde het raam open te wrikken, maar het zat vast, van buitenaf. De juf stond stil. Starend naar het bord. “Ik dacht dat als we terugkwamen... hij ons met rust zou laten,” fluisterde ze. Langzaam draaide ze zich om. Haar ogen waren wit. “Maar hij wil meer zielen.” Achter haar opende een luik in de vloer. Een trap naar beneden. Donker, roestig, klam. “Volg mij,” zei juf Saskia met een glimlach die onmenselijk leek. Eén voor één verdwenen de kinderen in de duisternis. Alleen Daley bleef achter. Bevend. Fluisterend. “Dit stond niet in het schoolprogramma...”

Dit schilderij van *De Griezelsbus* maakte Camila Fialkowski in 1996 speciaal voor Paul van Loon en wordt in deze *Griezelsbuskrant* voor het eerst gepubliceerd.